

Autor: David Yorkshire

Skutečná pravice odjakživa věřila v silné vůdce a schopnost, slovy Thomase Carlylea, „velkých mužů“ utvářet dějiny. Ve své sbírce přednášek *Hrdinové: Úcta k hrdinům a hrdinství v dějinách* Carlyle popisuje šest hrdinských typů: hrdina jako božstvo, jako prorok, jako básník, hrdina knězem, jako učenec a jako král. Podobné uvažování se však neomezuje jen na pravici – své hrdiny má totiž i levice: revolucionáře a teoretiky.

Někdy v 60. letech 20. století se na scéně objevil nový druh hrdiny, nejprve na levici, ale dnes stále častěji i na pravici: hrdina jako aktivista. Aktivistou okamžiku, tím spíše s jeho nedávným zatčením a uvězněním, pak nepochybně je Tommy Robinson. Je ale skutečně hrdinou a bude formovat podobu dějin?

Jak vám jistě došlo z přiloženého obrázku, za hrdinu naší doby ho nepovažuji. Vlastně ani nevěřím, že by měl pevnou kontrolu nad většinou z toho, co říká. Od samotného začátku své aktivistické dráhy totiž Robinson udržuje pochybný vztah s organizovaným britským židovským společenstvím, což znamená povinné dodržování „stranické linie“ ohledně rozmanitosti a inkluze (viz ostatně fotku níže). Jakkoliv si jeho přímé pojmenování islámského problému a přímá konfrontace s muslimy zasluhuje obdiv a ukazuje nemalou dávku odvahy, důsledné oddělení celého problému od otázky rasy nebylo jen záměrnou, ale vědomě nepoctivou a politicky motivovanou volbou spojení se s židovskými zájmy.

*Tommy Robinson, Roberta Moore (bývalá šéfka EDL Jewish Section) a rabín **Nachum Shifren** z ortodoxního chasidského hnutí Chabad Lubavič.*

Liga na obranu Anglie (EDL) konec konců vznikla podle předobrazu Židovské obranné ligy, teroristické skupiny a v Americe i ochotného spojence radikálních černošských skupin. Od samého počátku také přes svou chvályhodnou práci při odkrývání činnosti gangů muslimských pedofilů propagovala multirasovou společnost a skutečné britské nacionalisty, kteří také vystupovali proti gangům, napadala coby „rasisty“. EDL pod Robinsonovým vedením zřizovala různé sekce, včetně židovské a LGBT. EDL tedy měla podobný program jako vláda. To jistě neznamená, že se tam nenašli dobří lidé. I ti však se museli držet politicky korektní linie a Robinson sám pak byl v roce 2011 odsouzen za „hlavičku“ člověku, kterého označil na „neonacistu“.

*Tommy Robinson (zde v tričce s emblémem Izraelských obranných sil, IDF) se při své návštěvě Izraele setkal i s knězem řecké ortodoxní církve **Gabrielem Nadafem**, jedním ze zakladatelů **Fóra křesťanů za službu v IDF**.*

Když Robinson z EDL v roce 2013 odešel, uvedl jako důvod „extrémismus“ a obratem začal pracovat pro levicový muslimský think-tank Quilliam a vystupovat na BBC - ne už ale jako „protivník“, ale „jeden z party“.

*Spoluzakladatelé EDL, Tommy Robinson a Kevin Carroll, společně se zakladatelem levicového, muslimského, protiextremistického think-tanku Quilliam Foundation Maajidem Nawazem. Nawaz je bývalým členem islamistického hnutí **Hizb ut-Tahrir**. Robinson později prohlásoval, že dostal od Quilliam Foundation **několik tisíc liber** za to, že si think-thank mohl připsat zásluhy za jeho rezignaci z vedení EDL.*

V roce 2016 ho židovský youtuber „Brian of London“ (i když zjevně spíš Brian z Tel Avivu než Londýna) pozval do Izraele, kde poslušně deklamoval izraelskou propagandu.

*Tommy Robinson a Brian of London (Brian Thomson) na společné návštěvě Izraele: Make Zionism Great Again. Více informací ke společné cestě z pera Briana Thomase na stránkách **The Times of Israel**.*

Potom se dal do služeb společnosti Ezry Levanta Rebel Media, židovsko-kanadské internetové mediální společnosti, která hájí izraelské zájmy na Blízkém východě a ty židovské na Západě – a to včetně známého židovského pokrytectví v podobě obrany židovského etnostátu a výpadů proti etnonacionalismu jinde. V tomto směru bychom si neměli dělat iluze: Robinson vždy byl proti bělošskému etnonacionalismu. Loni při událostech v Charlottesville napsal na svůj twitterový účet toto:

Tommy Robinson

@TRobinsonNewEra

If I lived in [#charlottesville](#) I'd have come out in opposition to those nazi pricks marching through my town.

1:43 AM · 13 Aug 17

Ať už si o pochodu v Charlottesville myslíme cokoliv, většina zúčastněných měla k „náckovství“ daleko, což Robinsonovi vzhledem k jeho obeznamenosti s internetovými informačními zdroji jistě nemohlo ujít. Znam mu je také rozsah židovské moci a vlivu v Británii, tím spíš, že kdysi tweetnul odkaz na blog [Traitor Within](#), který se snaží rozkrývat židovský supremacismus. Robinson se to snažil zamluvit s tím, že odkazovaný článek považoval za kritiku labouristické imigrační politiky. Robinson se skutečně pozorně vyhýbal židovské stopě v britské imigrační politice, jejímu protibritskému duchu i jejich umlčování opozice, jak se tím (*největší židovská organizace v zemi*) Board of Deputies of British Jews chlubil ve svém komuniké Tonymu Blairovi ze 17. prosince 1998, zveřejněném na jejich webu. Následují „nejšťavnatější“ části:

Výbor stojí dlouhodobě v čele přípravy návrhů legislativy upravující rasové vztahy v Británii... Odbor obranné politiky a meziskupinových vztahů, který sleduje aktivity politických extrémistů a rasistů, vyzýval po sobě jdoucí vlády k přijetí a posílení legislativy na úpravu mezirasových vztahů... Vyhledával také spojence a skupiny se společnými zájmy mezi ostatními náboženskými a menšinovými společenstvími.

Výbor hrál zásadní roli při prosazení prvního zákona o rasových vztazích, který byl

z části připraven i na základě podkladů vypravovaných pro Výbor profesorem Geoffreyem Bindmanem a lordem Lester z Herne Hill. Výbor také dodal písemné i ústní důkazy pro šetření předcházející schválení zákona o veřejném pořádku z roku 1986, zákona o trestní spravedlnosti z roku 1995 a zákona a zločinu a nepokojích z roku 1998...

V daném období se vytvořilo společenské ovzduší nahrávající rasismu a rasové diskriminaci. Proto byla předložena řada návrhů k doplnění nedostatků zákonné úpravy... Přesto však stále existuje prostor pro zlepšení.

Návrhy CRE (Komise pro rasovou rovnoprávnost) na legislativní úpravy považujeme za dobře propracované a odůvodněné... jsme připraveni jejich uveřejněné návrhy podpořit.

Výbor také vidí opodstatnění pro navržení nové legislativy k boji proti diskriminaci a podněcování náboženské nenávisti... Záhy také hodláme reagovat na vládní komuniké, že by se mohla zabývat uvedením specifického zákona zakazujícího popírání holokaustu...

Kromě změn učiněných v národní legislativě jsou potřeba také úpravy pravidel a regulací v řadě institucí a organizací za účelem snížení nebo odstranění nábožensky motivované diskriminace.

Celkem jasně to myslím ukazuje činnost organizovaného Židovstva v Británii v jejich vlastních vyjádřeních. Postupme ale k aktuálnímu případu uvěznění Tommyho Robinsona, podle některých jen za výkon svého práva na svobodu projevu. Článek Julie Lakeové to říká naprosto přesně: bylo to jeho vlastní chyba. Zašel bych dokonce ještě dál: vydal se k soudu s jasným záměrem nechat se zatknout a uvěznit, a tak se stát „mučedníkem za svou věc“. Velice dobře znal podmínky svého loňského podmíněného trestu z Cantenbury, kde byla soudkyně až překvapivě shovívavá s přihlédnutím k tomu, že ho před zasahováním do probíhajících procesů varovali už v Lutonu. Stálo v nich, že bude odsouzen k tvrdému trestu, pokud se pokusí ovlivnit další probíhající řízení tím, že o něm bude zpravovat způsobem, který by mohl ovlivnit porotu. Pro ty, kterým se nechce číst celý rozsudek, uvádím nejzajímavější místa:

Dal jste jasně najevo vědomé konání s cílem pořídit fotografie obviněných, v němž jste pokračoval navzdory výzvam k zastavení, a proto považuji za logický závěr, že jste k budově soudu přišel se záměrem vyhledat obviněné, o nichž jste mluvil tak, jak jsme všichni viděli a slyšeli [...] Jasně jste prokázal, že vaším záměrem a cílem bylo pokusit se obviněné nafilmovat. Nepovedlo se vám to jedině proto, že jsme vám v tom úspěšně zabránili. Následně jste dále filmoval i soudní budově, přestože vám bylo řečeno, že se to nesmí, a tento materiál byl následně zveřejněn v médiu, jak je soudu známo, s širokým dosahem. Odkazujete zde na náboženství

obžalovaných a mluvíte o nich jako „muslimských znásilňovačích“ nebo „muslimských pedofilích“...

Toto řízení ve věci pohrdání soudem není otázkou svobody slova, tisku, legitimní novinářiny ani politické korektnosti. Nejde zde o správnost nebo nesprávnost politické perspektivy. Jde tu o spravedlnost a zajištění spravedlivého procesu. O to, aby porotě nebyl jakkoliv znemožňován výkon její důležité úlohy. O presumpci nevinny. Aby nikdo nepředjímal rozhodnutí a nechodil kolem soudu s materiály, fyzickými či elektronickými, kde se o obviněných mluví jako „muslimských pedofilních násilníků“. Skutečný novinář nic takového dělat nesmí a podle zásady absolutní zodpovědnosti by pro zveřejnění takovýchto materiálů nebylo obrany. Jedná se o jazyk značně urážlivý, jehož účelem je vytvořit předsudky ohledně případu a takovéto informování – pokud lze vůbec o něčem takovém ještě mluvit – mohlo zapříčinit zásadní destabilizaci procesu...

Pokud by se materiály podobné povahy, jaké jste zveřejnil na sociálních médiích, objevily v mainstreamovém tisku, na stole by se mi nepochybně začaly vršit žádosti od obhájců zúčastněných, abych se k tomu konkrétně vyjádřila porotě - nebo, hůř, proces ukončila a zahájila znovu. Akce tohoto typu mohou mít a mívají takovéto následky, a proto se vám také dostalo právě onoho nakládání, jakého se vám dostalo – a z toho důvodu také přistupuji k tomuto případu s nejvyšší vážností.

Otázka tedy zní, jak se s celou věcí adekvátně vypořádat. Omluva – přestože tuto vaši omluvu přijímám a jsem vám za ni vděčná – myslím nepostačí. Za přiměřený nepovažuji ani peněžní trest. Mám za to, že náležitý může být jen trest odnětí svobody. Jedinou otázkou tak pro mě zůstává zda – za okolností a s přihlédnutím k tomu, co mi řekl pan Kovalevsky, a já od něj přijala o možném nebezpečí, jež by vám hrozilo, kdybyste bezodkladně nastoupil do výkonu trestu; a s přihlédnutím k nutnosti zajistit řádný průběh procesu i toho, že si podle jeho slov už v žádném případě nebudete činit sebemenší iluze o tom, co smíte a nesmíte dělat – by vašem případě trest odnětí svobody, který by jinak byl vyměřen, nebylo možné učinit podmíněným.

Vyměřuji vám tedy rozsudek tří měsíců odnětí svobody s podmíněným odkladem po dobu 18 měsíců. Žádné další podmínky k tomuto trestu určeny nebudou, ale měl byste vědět, že pokud spácháte jakýkoliv další přestupek, včetně pohrdání soudem podobným konáním, budou vám budou k trestu, který za tento přestupek dostanete, přidány ještě tři měsíce z Vaší podmínky. Ve zkratce, pane Yaxley-Lennon, přijďte k nějakému dalšímu soudu, mluvíte o lidech jako o „muslimských pedofilích, muslimských znásilňovačích“ a podobně během průběhu daného soudu ještě před tím, než bude porotou vyřčen rozsudek – a půjdete za mříže. Rozumíte?

Mimo to bylo jasně dáno na vědomí, že proces v Leedsu podléhá informačním omezením už od počátku procesu, jak prohlašuje mj. článek z listu *Examiner*. Všimněte si formulace: „Bereme na vědomí, že proces bude probíhat s limitacemi na zpravování o jeho průběhu, takže o něm bude možné informovat až po jeho dovršení.“ Případ zatím u konce není, protože někteří obvinění si dosud nevyslechli rozsudek. A jak podotkla Julie Lakeová, jejich obhájci teď budou moci podat žalobu na zmatečnost řízení. Celý proces tak byl zapomenut, jelikož musel ustoupit představení pro jednoho herce: Tommyho Robinsona. Jeho divadýlko mu zajistilo plnou pozornost, a přestože rozumím potřebě mas mít své hrdiny, Robinson tak učinil na úkor lidí skutečně důležitých: obětí a jejich rodin.

Hodně mě zklamaly komentáře (na webu *Mjolnir Magazine* – pozn. DP), které čekaly na schválení, plné té nejhorší špíny chrlené armádou zaslepených Tommy-tardů. Nijak se nestydím za jejich vymazání. Jistě, ne každý kdo propadl šarmu a tlachání Tommyho Robinsona, si zaslouží nálepkou Tommy-tard, rozhodně si však potřebuje najít hrdiny lepšího formátu. Chápu, že média ho vyrobila a předložila coby legitimního vůdce rebelie a hrdinu dělnické třídy, když ho neustále zpovídala a ukazovala na obrazovce. Jeremy Bedford-Turner, který nedávno nastoupil do výkonu dvanáctiměsíčního trestu za takzvané podněcování nenávisti (*hate speech*), podobný čas ve světle mainstreamových médií nikdy nedostal. A kde byly populární osobní alternativní mediální sféry, když zavírali jeho? Kde byli Lauren Southernová, Stefan Molyneux, Paul Joseph Watson a spol. tehdy? Proč se nikdo z nich nezmínil o procesu s Alison Chablozovou? No jo, tyto lidé kritizovali židovskou moc – a právě tady se nám ukazuje dvojí metr. Jejich procesy si vydupala právě ta skupina, již se Robinson klaní.

Zkusím odhadnout následující vývoj: Čekám, že čelní izraelští politici zkritizují britskou vládu za její chování k Tommymu Robinsonovi, aby si tak zajistili podporu obyčejných Britů pro Izrael a židovské společenství jako takové. Tak budou mít volnou ruku k tomu pokračovat v propagaci rasového míšení a dekadence britské kultury. Robinsonova sláva poroste – připravte se na vydání knížky! A časem nás možná všechny povede – a vést tedy on dokáže – do zaslíbené země falešného košer nacionalismu, bok po boku lidí jako Anne Marie Watersová s její stranou „For Britain“.

A pak je tu skutečný hrdina – nebo spíše hrdinka – která měla lví podíl na odhalení pedofilních muslimských gangů, která je dnes už bohužel po smrti. Jmenovala se Marlene Guestová a neúnavně shromažďovala složky s důkazy, obesílala jimi policejní orgány, média i veřejnou správu, vyzývala k vyšetření a stíhání pachatelů a volala tyto složky k jejich zodpovědnosti ochránit bělošské děti. Svou povinnost konala vytrvale a statečně, přestože bojovala s rakovinou, až do své smrti na sklonku roku 2014. Smutnou skutečností zůstává, že opravdoví hrdinové se v našem věku chvalozpěvů nedočkají, protože se nedostanou na obrazovku. Sám však považuji za nesmírnou čest, že jsem ji znal.

Úvaha Davida Yorkshirea *Hero Worship & Tommytards* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 28. května 2018.